

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 4 Οκτωβρίου 2013, με την ακόλουθη σύνθεση: Ευάγγελος Νταής, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Αργυρώ Λεβέντη και Βιργινία Σκεύη, Σύμβουλοι, Βασιλική Προβίδη και Κωνσταντίνα Σταμούλη (εισηγήτρια), Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο,

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παρέστη ο Αντεπίτροπος Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου Ευάγγελος Καραθανασόπουλος, ως νόμιμος αναπληρωτής του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα,

Γραμματέας: Αμαλία Μπότσα, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου (κατηγορίας ΤΕ, με βαθμό Γ').

Για να δικάσει την από 15.10.2012 (αριθμ. βιβλ. δικογρ.) έφεση της ,η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου της δικηγόρου Γεωργίου Αντωνακόπουλου (Α.Μ./ΔΣΑ 19464),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη και,

κατά: α) της πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, κατά το μέρος που με αυτήν απορρίφθηκε ο κανονισμός σε αυτήν σύνταξης κατά μεταβίβαση ως ενήλικης άγαμης θυγατέρας αποβιώσαντος πολεμικού συνταξιούχου, κατ' επίκληση των διατάξεων του άρθρου 9 παρ. 1 του ν. 3865/2010 και β) κάθε άλλης συναφούς μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε :

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο της εκκαλούσας, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της έφεσης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης. Και,

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα εξής :

I. Με την ένδικη έφεση, όπως αυτή παραδεκτώως αναπτύσσεται με το από υπόμνημα, η εκκαλούσα ζητεί την ακύρωση της πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), κατά το μέρος που με αυτήν απορρίφθηκε ο κανονισμός σε αυτήν σύνταξης κατά μεταβίβαση ως ενήλικης άγαμης θυγατέρας αποβιώσαντος πολεμικού συνταξιούχου, κατ' επίκληση των διατάξεων του άρθρου 9 παρ. 1 του ν. 3865/2010. Η έφεση αυτή, κατά το μέρος

που στρέφεται κατά «κάθε άλλης συναφούς μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης» είναι αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης και, ως εκ τούτου, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη (άρθρο 53 του π.δ.1225/1981). Περαιτέρω, η έφεση αυτή, για την οποία δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου αφού στρέφεται κατά πράξεως που αφορά σε κανονισμό πολεμικής σύνταξης, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της υπό στοιχ. α' πράξης, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα και πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά τη νομική και ουσιαστική βασιμότητά της.

II. Με το άρθρο 9 του ν. 3865/2010 «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις» (Φ.Ε.Κ. Α' 120/21.7.2010), ορίζεται ότι: «1. α. Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής: "4.α. Οι άγαμες θυγατέρες και οι άπορες άγαμες αδελφές αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό οι άγαμοι γιοί ή αδελφοί, αντίστοιχα." β. Κατ' εξαίρεση οι ενήλικες άγαμες θυγατέρες που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης και έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982 δικαιούνται σύνταξης εφόσον συντρέχουν αθροιστικά, οι εξής προϋποθέσεις: αα) Να μην έχουν μηνιαίο εισόδημα από το Δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο σύνταξης του Δημοσίου, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά. ββ) Να μην έχουν φορολογητέο εισόδημα από οποιαδήποτε άλλη πηγή μεγαλύτερο από το παραπάνω καθοριζόμενο κατώτατο όριο αναγόμενο σε ετήσια βάση. γγ) Να μην λαμβάνουν άλλη σύνταξη και να μην έχουν ασφαλισθεί

για σύνταξη σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας σύνταξης, για χρόνο με βάση τον οποίο προσδοκούν να θεμελιώσουν δικαίωμα ανταποδοτικής σύνταξης από τον φορέα αυτόν. δδ) Κατά την 31η Δεκεμβρίου 2010 να έχουν συμπληρώσει το πενήνκοστό (50ό) έτος της ηλικίας τους. Η σύνταξη των προσώπων της περίπτωσης αυτής, δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο του κατώτατου ορίου σύνταξης του Δημοσίου όπως αυτό ισχύει κάθε φορά." β. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

"5. α. Οι άγαμες θυγατέρες και οι άπορες άγαμες αδελφές αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό οι άγαμοι γιοί ή αδελφοί, αντίστοιχα. β. Κατ' εξαίρεση οι ενήλικες άγαμες θυγατέρες που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης και έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς που κατατάχθηκαν στις Ένοπλες Δυνάμεις ή τα Σώματα Ασφαλείας ή το Πυροσβεστικό Σώμα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982, δικαιούνται σύνταξης εφόσον συντρέχουν αθροιστικά, οι εξής προϋποθέσεις: αα) Να μην έχουν μηνιαίο εισόδημα από το Δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο σύνταξης του Δημοσίου, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά. ββ) Να μην έχουν φορολογητέο εισόδημα από οποιαδήποτε άλλη πηγή μεγαλύτερο από το παραπάνω καθοριζόμενο κατώτατο όριο αναγόμενο σε ετήσια βάση. γγ) Να μη λαμβάνουν άλλη σύνταξη και να μην έχουν ασφαλισθεί για σύνταξη σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας σύνταξης, για χρόνο με βάση τον οποίο προσδοκούν να θεμελιώσουν δικαίωμα ανταποδοτικής σύνταξης από τον φορέα αυτόν. δδ) Κατά την 31η Δεκεμβρίου 2010 να έχουν συμπληρώσει το

πεντηκοστό (50ό) έτος της ηλικίας τους. Η σύνταξη των προσώπων της περίπτωσης αυτής, δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο του κατώτατου ορίου σύνταξης του Δημοσίου όπως αυτό ισχύει κάθε φορά." γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτές υπάγονται στις διατάξεις του π.δ. 167/2007 και του π.δ. 168/2007.». Με τις διατάξεις αυτές, που ισχύουν κατά τον κρίσιμο στην ένδικη υπόθεση χρόνο επαγωγής του συνταξιοδοτικού δικαιώματος της εκκαλούσας, ήτοι τον χρόνο θανάτου του πατέρα της (βλ. Ολ. Ε.Σ. 2247/2009, II Τμ. 1427/2013) θεσπίστηκαν πρόσθετοι περιορισμοί σε σχέση με το προγενέστερο καθεστώς και τέθηκαν αυστηρότερες προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης εκείνων των ενήλικων άγαμων θυγατέρων, που έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο ή κατατάχθηκαν στις Ένοπλες Δυνάμεις, τα Σώματα Ασφαλείας και το Πυροσβεστικό Σώμα μέχρι 31.12.1982 ή έπαθαν από πολεμικό ή άλλο γεγονός που εξομοιώνεται με αυτό, το οποίο επήλθε μέχρι και 31.12.1982. Ειδικότερα, με την εισαχθείσα ρύθμιση του ν. 3865/2010 για τη θεμελίωση του ίδιου δικαιώματος θεσπίστηκαν πρόσθετες προϋποθέσεις, οι οποίες απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικά στο πρόσωπό τους, αναγόμενες στην οικονομική κατάστασή τους (εισοδήματα κατά το χρόνο επαγωγής του δικαιώματος) και την προσωπική κατάσταση αυτών (ηλικία, ασφάλιση για σύνταξη σε οργανισμό κύριας ασφάλισης), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η συμπλήρωση του πεντηκοστού (50ού) έτους της ηλικίας τους κατά την 31.12.2010. Με τη θέσπιση αυτών των κριτηρίων ο συνταξιοδοτικός νομοθέτης απέβλεψε, υπό το

πρίσμα νεότερων κοινωνικοοικονομικών καταστάσεων και δημοσιονομικών αναγκών, στην προοδευτική κατάργηση του δικαιώματος συντάξεως των ενήλικων άγαμων θυγατέρων, πλην εκείνων που είχαν δικαιωθεί συντάξεως πριν την ισχύ του νόμου, καθώς και αυτών που κατά την 31.12.2010 είχαν υπερβεί το 50ό έτος της ηλικίας τους. Η ευμενής αυτή νομοθετική εξαίρεση της τελευταίας αυτής περίπτωσης των άγαμων θυγατέρων σε σχέση με εκείνες που δεν είχαν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους κατά την ανωτέρω χρονολογία, οι οποίες και αποκλείονται από τη λήψη σύνταξης, θεσπιζόμενη για λόγους κοινωνικοοικονομικούς και γενικότερου δημοσίου συμφέροντος δεν είναι αυθαίρετη, αφού εισάγει δικαιολογημένη ευνοϊκή διάκριση από την άποψη της ηλικίας, που συνιστά γενικό και αντικειμενικό κριτήριο (πρβλ. Ολ. Ε.Σ. 1483/2006, 176/2007), για την πρώτη κατηγορία των άγαμων θυγατέρων, δοθέντος ότι οι έχουσες ηλικία κάτω των πενήντα (50) ετών, κατά τον κρίσιμο χρόνο, έχουν κατά βάσιμο τεκμήριο τη δυνατότητα να αποκατασταθούν κοινωνικά και επαγγελματικά, χωρίς τη συνδρομή της κρατικής οικονομικής προστασίας. Ενόψει αυτών, η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση δεν παραβιάζει το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο καθιερώνει την ισότητα των Ελλήνων ενώπιον του νόμου, με την έννοια ότι ο κοινός νομοθέτης δεν επιτρέπεται να προβαίνει σε ειδική ρύθμιση υπέρ ορισμένης κατηγορίας προσώπων, αποκλείοντας από αυτή, κατά δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος ευμενούς μεταχείρισης, αφού η ρύθμιση αυτή αφορά συγκεκριμένη κατηγορία γυναικών, που προσδιορίζεται με απρόσωπα και αντικειμενικά κριτήρια (πρβλ.

Ολ. Ε.Σ.448/2002, II Τμ. 132/2011). Συνακόλουθα, η έλλειψη μίας οποιασδήποτε των ανωτέρω προϋποθέσεων, είτε αυτών που απαιτείται να συντρέχουν κατά το χρόνο επαγωγής του συνταξιοδοτικού της δικαιώματος, είτε αυτής της ηλικίας των πενήντα (50) ετών, που απαιτείται να συντρέχει κατά την προαναφερόμενη ημερομηνία, παρακωλύει τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος από την ενήλικη άγαμη θυγατέρα πολεμικού συνταξιούχου.

III. Στην προκειμένη περίπτωση από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την πράξη της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίου Λογιστικού του Υπουργείου Οικονομικών κανονίστηκε μηνιαία πολεμική σύνταξη στον πατέρα της εκκαλούσας, , ο οποίος απεβίωσε στις2011 (βλ./2011 ληξιαρχική πράξη θανάτου). Εν συνεχεία, με την πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ. κανονίστηκε μηνιαία σύνταξη κατά μεταβίβαση στη μητέρα της εκκαλούσας, ως χήρα του ανωτέρω συνταξιούχου, όχι όμως και στην εκκαλούσα - η οποία γεννήθηκε στις /1964 και κατά το χρόνο θανάτου του πατέρα της ήταν άγαμη (βλ. το πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης και το πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών του Δημάρχου) - με την αιτιολογία, ότι από τα στοιχεία του συνταξιοδοτικού φακέλου προέκυπτε ότι, ανεξάρτητα από τη συνδρομή ή μη των λοιπών νομίμων προϋποθέσεων, δεν είχε συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας της κατά την 31^η Δεκεμβρίου 2010 και, επομένως, δεν δικαιούτο σύνταξη κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 εδ. γ' του άρθρου 9 του ν.3865/2010 σε συνδ. με τις διατάξεις της παρ.4 περ.β' στοιχ.δδ' του άρθρου 5 και της παρ.5 περ.β' στοιχ.δδ' του άρθρου 31 του π.δ.169/2007, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με την παρ.1

εδ. α' και β' του άρθρου 9 του ως άνω νόμου. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, το Τμήμα κρίνει, ότι εφόσον η εκκαλούσα στις 31.12.2010 δεν είχε συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας της (ήταν 46 ετών) δεν θεμελιώνεται υπέρ αυτής δικαίωμα συντάξεως ως άγαμης θυγατέρας αποβιώσαντος πολεμικού συνταξιούχου, τούτο δε ανεξάρτητα από τη συνδρομή ή μη των λοιπών νομίμων προϋποθέσεων, αφού, για τη θεμελίωση του σχετικού δικαιώματος, απαιτείται ρητά η αθροιστική συνδρομή των τασσομένων από το νόμο προϋποθέσεων. Αυτό αφού έκανε δεκτό και η προσβαλλόμενη πράξη ορθά το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε και η κρινόμενη έφεση με την οποία υποστηρίζονται τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Ειδικότερα, ο προβαλλόμενος με την ένδικη έφεση λόγος περί αντισυνταγματικότητας των ως άνω διατάξεων λόγω αντιθέσεώς τους προς την αρχή της ισότητας, υπό την ειδικότερη αιτίαση της αδικαιολόγητης δυσμενούς αντιμετώπισης των άγαμων θυγατέρων, που δεν είχαν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους κατά την ανωτέρω χρονολογία (31.12.2010) και οι οποίες εξ αυτού του λόγου αποκλείονται από τη λήψη σύνταξης, σε σχέση με αυτές που το είχαν συμπληρώσει κατά τον κρίσιμο χρόνο, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη που προηγήθηκε, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Εξάλλου, η θεσπισθείσα με τις ως άνω διατάξεις εξομοίωση του νομοθετικού καθεστώτος μεταβίβασης σύνταξης στις άγαμες θυγατέρες των πολεμικών, των πολιτικών και των στρατιωτικών συνταξιούχων δεν αντίκειται στη προαναφερθείσα συνταγματική αρχή της ισότητας του άρθρου 4 παρ.1 του Συντάγματος, όπως αβασίμως ισχυρίζεται η εκκαλούσα, αφού η παραβίαση της αρχής αυτής κατά τη

ρύθμιση των συνταξιοδοτικών παροχών προϋποθέτει άνιση μεταχείριση ομοειδών κατηγοριών, που δεν συντρέχει εν προκειμένω, καθόσον οι ως άνω κατηγορίες προσώπων τελούν κάτω από ταυτόσημες ή ουσιωδώς όμοιες συνθήκες, μη υφισταμένου οιασδήποτε δικαιολογητικού λόγου διαφοροποίησης της κατηγορίας των άγαμων θυγατέρων πολεμικών συνταξιούχων έναντι των λοιπών κατηγοριών. Περαιτέρω, η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται άνιση μεταχείριση σε σχέση με τις άγαμες θυγατέρες πολεμικών συνταξιούχων, οι οποίοι απεβίωσαν προ της ισχύος των κρίσιμων διατάξεων και οι οποίες ως εκ τούτου θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης άνευ ετέρου, ήτοι με μόνη την προϋπόθεση της αγαμίας. Ο λόγος όμως αυτός εφέσεως είναι ομοίως απορριπτέος ως αβάσιμος, αφού σύμφωνα με γενική αρχή του συνταξιοδοτικού δικαίου, το συνταξιοδοτικό δικαίωμα κρίνεται, αν δεν υπάρχει ρητή διάταξη περί του αντιθέτου, με βάση τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο που επέρχεται το θεμελιωτικό του συνταξιοδοτικού δικαιώματος γεγονός και προκειμένου περί του δικαιώματος σύνταξης κατά μεταβίβαση, κατά το χρόνο θανάτου του συνταξιούχου από τον οποίο έλκει το δικαίωμά του ο ενδιαφερόμενος (βλ. Ολ. Ε.Σ. 2247/2009), ο οποίος αποτελεί οπωσδήποτε αντικειμενικό κριτήριο για τη διαφορετική μεταχείριση των συνταξιούχων σε περίπτωση νομοθετικής μεταβολής. Ομοίως απορριπτέος ως αβάσιμος είναι και ο προβαλλόμενος λόγος, σύμφωνα με τον οποίο η καθολική εξομοίωση του νομοθετικού καθεστώτος μεταβίβασης σύνταξης στις ενήλικες άγαμες θυγατέρες των πολεμικών συνταξιούχων με το αντίστοιχο νομοθετικό καθεστώς που ισχύει για τις άγαμες θυγατέρες των πολιτικών και των στρατιωτικών συνταξιούχων, αντίκειται και

στην παρ.2 του άρθρου 21 του Συντάγματος που προβλέπει, μεταξύ των άλλων, το δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος για τους ανάπηρους και τα θύματα πολέμου, καθώς το προαναφερθέν άρθρο του Συντάγματος περιέχει κατευθυντήριες διατάξεις, που δε δεσμεύουν άμεσα το νομοθέτη και τη διοίκηση και επομένως, η υλοποίηση των δικαιωμάτων αυτών εξαρτάται από τις επιλογές του κοινού νομοθέτη, οι οποίες καθορίζονται ανάλογα με τα οικονομικά του Κράτους και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις, που συνεπάγεται μακροπρόθεσμα η απονομή συντάξεως ως ισόβια παροχή. Άλλωστε, η υποχρέωση του Κράτους περί «ειδικής φροντίδας» των ως άνω προσώπων, δεν εξικνείται, κατά τις παραπάνω συνταγματικές διατάξεις, στο σημείο ώστε να θεσμοθετείται υποχρέωση της πολιτείας για μεταβίβαση, σε κάθε περίπτωση, της σύνταξης του αποβιώσαντος πολεμικού συνταξιούχου στην ενήλικη άγαμη θυγατέρα, που δεν πληροί τις προϋποθέσεις που τάσσει ο νόμος. Και τούτο ανεξαρτήτως του ότι ο κοινός νομοθέτης εν προκειμένω, με την κρίσιμη ρύθμιση δεν στερεί τις ενήλικες άγαμες θυγατέρες αποβιώσαντος πολεμικού συνταξιούχου από τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα γενικώς και αδιακρίτως, αλλά απλώς απαιτεί την συνδρομή ορισμένων ορθολογικών και αντικειμενικών προϋποθέσεων. Τέλος, η επικαλούμενη παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, με την ειδικότερη αιτίαση της παραβίασης της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, υπό την έννοια ότι υφίστατο νόμιμη και δικαιολογημένη προσδοκία μεταβίβασης της σύνταξης του αποβιώσαντος πατέρα της, αβασίμως προβάλλεται, διότι η ως άνω μεταβολή του νομικού καθεστώτος συντελέστηκε το έτος 2010, δηλαδή πριν από το έτος 2011, κατά το οποίο επήλθε το

θεμελιωτικό του συνταξιοδοτικού της δικαιώματος γεγονός, ήτοι ο θάνατος του πατέρα της. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η έφεση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την έφεση.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 4 Απριλίου 2014.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΝΤΑΗΣ**

**Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΣΤΑΜΟΥΛΗ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΜΑΛΙΑ ΜΠΟΤΣΑ**

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 27 Ιουνίου 2014.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΜΑΛΙΑ ΜΠΟΤΣΑ**